

ŐSZ

ESZTERGOM- BUDAPEST

HIT • REMÉNY • SZERETET

AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI FŐEGYHÁZMEGYE NEGYEDÉVENKÉNT MEGJELENŐ LAPJA

15. ÉVFOLYAM - 2017/3. SZÁM

SZENT ERZSÉBET KENYERE

ÚJ KÁPOLNA

ÖSSZEFOGÁS

*Ferenc pápa megáldotta
a missziós keresztet*

AMI TECHNIKAILAG LEHETSÉGES, NEM BIZTOS, HOGY MORÁLISAN ELFOGADHATÓ

Az emberiséget fenyegető antropológiai kihívások címmel tartottak konferenciát a Vatikánban a Kultúra Pápai Tanácsának plenáris ülése keretében, amelynek tagja Erdő Péter bíboros. A főpásztor az esemény kapcsán elmondta: nagy számú világi tudóst hallgattak meg, elsősorban genetikai kérdésekről. Ez a terület ugyanis olyan ütemben fejlődik, hogy a vele kapcsolatos etikai kérdések megválaszolásával nem győzik követni az újabb és újabb kihívásokat. „Már nemcsak arról van szó, hogy egyes betegségek megelőzhetők, esetleg gyógyíthatók bizonyos genetikai beavatkozással, hanem az a vágy, törek-

vés, az a gazdasági érdek is megnyilvánul, hogy az embert, az egészséges embert is különleges, felfokozott képességekhez juttassák. Félő, hogy kettészakad az emberiség, egyrészt olyanokra, akik efféle beavatkozás révén különleges adottságokhoz jutnak, és olyanokra, akik erre gondolni sem merhetnek” – részletezte a bíboros. Hangsúlyozta: az emberi lény nem egészségre, hanem életre született, arra van teremtve, és ennek része akár a betegség is. Továbbá ott van az öregedés problémája: az öregséget mint betegséget beállítani annak az illúziója, hogy a halál valamiképpen megkerülhető – fogalmazott.

Ferenc pápa november 18-án a Kelemben fogadta a konferencia tagjait. Beszédében kiemelte: az Isten képére és hasonlatosságára teremtett ember köteles követni az isteni logikát, szemben az uralom és a hatalmaskodás logikájával. A tudomány és a technika, jóllehet kitágította a természetről szerzett ismeretek határait, önmagában nem elegendő arra, hogy választ adjon a felvetett kérdésekre. Napjainkban egyre világosabbá válik, hogy a vallási hagyományok bölcsességi kincseiből, a népi bölcsességből, az irodalom és a művészet kincseiből kell méríteni. Ezek ugyanis az emberi létezés legmélyebb titkát érintik, és segítenek a filozófiai és teológiai megközelítés újrafelfedezésében – hangsúlyozta a Szentatya. Az Egyház néhány alapelveit ajánl fel: az első a személy központi szerepe, aki cél, és nem eszköz, és akinek harmonikus kapcsolatban kell állnia a teremtett világgal, lévén az Istentől rábízott javak őrzője. A második szempont a javak egyetemes célra rendeltsége, a harmadik pedig a következő: ami technikailag lehetséges, nem biztos, hogy morálisan elfogadható – mondta.

Somogyi Viktória

Az „ad limina apostolorum” a főpásztorok szabályos időközönkénti kötelező vatikáni látogatása. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tagjainak ezen útjára november 20. és 24. között került sor. Ennek keretében a Szentatya megáldotta azt az Ozsvári Csaba ötvösművész által készített keresztet, amely a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus meghatározó jelképe lesz.

Az MKPK Rómában működő papi továbbképző intézete történetének kevésbé ismert fejezeteit idézték fel november 15-én, amikor a Pápai Magyar Intézet a nagyközönség előtt is megnyitotta kapuit. Az eseményen főpásztorunk is részt vett. A tematikus esten bemutatták Tóth Tamás rektor könyvét, amely a PMI történetét dolgozza fel, továbbá a Római Magyar Akadémia alapításának 90. évfordulóján a Balassi Kiadó gondozásában megjelent *Falconieri-palota, Róma* című kötetet.

A velencei egyetem teológiai karán tartott előadást Erdő Péter november 8-án,

A kánonjog teológiai értéke: egy történeti kérdés címmel. A Dies Academicuson a primáson kívül felszólalt még Francesco Moraglia velencei pátriárka és a kánonjogi intézet elnöke, Giuliano Brugnotta is.

Erdő Péter áldotta meg november 6-án Mindszenty József bíboros szobrát, amelyet a józsefvárosi, a hercegprímásról elnevezett téren állítottak fel. Az átadón Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úgy fogalmazott, [Mindszenty] „akinek volt bátorsága ellene mondani a barna diktatúrának, annak volt erkölcsi alapja ellene mondani a vörös diktatúrának; aki fölemelte szavát a nyilas időkben, annak volt erkölcsi alapja, hogy fölemelje a szavát a kommunista időkben. Ezért vértanú sorsú bíborosunk személyében jelzi a náciizmus és a bolsevizmus lényegi hasonlóságát, mert mindkettő istentelen és embertelen”.

Október 24-e és 26-a között tartotta Esztergomban az EWTN katolikus televízió és a Bonum TV közös konferenciáját. A rendezvényen tizenöt nemzet katolikus televíziótársasága vett részt. Az évenkénti

találkozó lényege az együttműködési lehetőségek feltárása, a helyi, katolikus televíziók munkájának bemutatása. A találkozón főpásztorunkon kívül beszédet mondott Michael Warsaw, az EWTN amerikai katolikus televízió elnök-vezérigazgatója is.

Erdő Péter áldotta meg szeptember 23-án a felújított Budapest-vizafogói Tours-i Szent Márton- (és Flüe-i Szent Miklós) plébániatemplomot, október 15-én pedig az újonnan elkészült rákoskerti Szent XXIII. János-kápolnát és közösségi házat.

EURÓPA JÖVŐJE

A mai korban a keresztényeknek az a feladata, hogy visszaadják a lelkét Európának, hogy tudatára ébresszék, de nem azért, hogy teret nyerjenek, hanem hogy folyamatokat indítsanak el, amelyek új dinamizmust adnak a társadalomnak - hangoztatta Ferenc pápa az *Újragondolni Európa jövőjét - Keresztény hozzájárulás az európai terv jövőjéhez* címmel tartott vatikáni tanácskozáson. Az október végi konferenciát az Európai Unió Püspöki Konferenciáinak Bizottsága, azaz a COMECE szervezte, az eseményen pedig huszonnyolc európai ország politikusai mellett bíborosok, püspökök, nagykövetek és a tudományos élet képviselői is részt vettek. Magyarországot Cserháti Ferenc, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyarok lelkipásztori szolgálatáért felelős püspöke, Hölvényi György európai parlamenti képviselő, Habsburg-Lotharingiai Eduárd szentszéki magyar nagykövet, Tóth Tamás prelátus, a Pápai Magyar Intézet rektora, Fejérdy András történész és Török Gábor európai parlamenti tanácsadó képviselte.

Az esemény ötlete magától a Szentatyától származott, aki a zárónapon elmondott, átfogó beszédében kifejtette: a keresztények feladata az is, hogy visszaadják a politikai élet méltóságát, úgy érteve a politikát, mint a közjóért végzett rendkívül fontos szolgálatot, nem pedig hatalomszerzést. A bevándorlással kapcsolatban kitért arra, hogy komolyan el kell gondolkodni Jézus kijelentéséről: „Idegen voltam, és befogadtatok”, a migránsok azonban nem hagyhatják figyelmen kívül azt a súlyos kötelezettségüket, hogy megismerjék, tiszteletben tartsák és magukévá is tegyék az őket befogadó nemzet kultúráját és hagyományait.

Szólt arról is, gyakran megesik, hogy bármely vita könnyen számokról történő vitatkozásra szűkül. Nincsenek állampolgárok, szavazatok vannak. Nincsenek migránsok, kvóták vannak. Nincsenek munkások, gazdasági mutatók vannak. Nincsenek szegények, szegénységi küszöbök vannak - sorolta, aláhúzva: a „személylét összeköt minket a többiekkel, közösséggé tesz”, vagyis amivel a keresztények hozzájárulhatnak Európa jövőjéhez, az a közösséghez tartozás értelmének újrafelfedezése - mutatott rá. Ez a leghatékonyabb ellenszere a korunkat jellemző individualizmusnak, annak a Nyugaton elterjedt tendenciának, hogy az

ember egyedülállóként fogja fel magát és eszerint is él. „Sokan félreértik a szabadság fogalmát, úgy értik, mint kötelességet az egyedüllétre, minden kööttség nélkül. Következésképpen egy gyökértelen, hovatartozás és örökség nélküli társadalom épül. Ez súlyos hiba” - fogalmazott.

Ferenc pápa a munka méltóságának visszaadása és a béke sürgetése mellett kiemelte a családok jelentőségét, az érték való küzdelem szerepét. A család a férfi és a nő közötti különbségek harmonikus egysége, amely annál igazabb és mélyebb, minél inkább életadó, képes megnyílni mások felé. A személy és a közösség tehát annak az Európának az alapjai, amelyet mint keresztények építeni akarunk és építhetünk. Ennek az épületnek a tégláit úgy hívják, hogy párbeszéd, befogadás, szolidaritás, fejlődés és béke - mondta. Az egyházfő szerint újra azoknak a kezdeményezéseknek a szelleméből kellene kiindulni, amelyek a legjobb ellenszerét jelentik a lelketlen globalizáció által előidézett zavaroknak, hiszen ez a „világméretű” folyamat, amely a nyereséget helyezi előtérbe a személyekkel szemben, tömeges szegénységet, munkanélküliséget, kizsákmányolást és társadalmi elégedetlenséget hozott létre.

Előzőleg Pietro Parolin bíboros-államtitkár úgy nyilatkozott, a tavalyi brit referendum és a jelenlegi széttagozódási folyamat indította arra a pápát, hogy helyet adjon egy átfogóbb és egész Európára irányuló reflexiónak.

Cserháti Ferenc püspök a tanácskozást értékelve a Vatikáni Rádióban azt mondta, nagy öröm volt találkozni a Szentatyával, hallani azt a tanítást, amit egyenesen „történelmi beszédnek” minősített. Felidézte saját felszólalását is, melyben kiemelte: Európát nemcsak Nyugat alkotja, hanem Nyugat és Kelet együttesen. Hozzátette, a Kelet még egy más szakaszban van, mondhatni továbbra is tanulja a demokráciát. „Itt most mások a bérek és más a vélemény a migrációval kapcsolatban is. Más a mi hozzáállásunk, mert más a mi történelmünk, de mi ezért nem vagyunk kevésbé keresztények” - magyarázta, majd utalt Ferenc pápára, aki szerint a politikusnak okosságra és bölcsességre is szüksége van.

Cserháti Ferenc ennek apropóján hangsúlyozta: a Kelet is adhat Nyugatnak, például a család szeretetét. „Mi több gyereket akarunk. A mi híveink megszenvedték azt, hogy a hitükben kitartanak. Most itt van nekünk az '56-os visszaemlékezés: sokan a vérüket áldozták a szabadságért. Kelet-Európában másként viszonyulunk hitünk megvallásához, mint Nyugat-Európában” - részletezte, majd beszámolt arról is, hogy a pápa mind a háromszázötven résztvevővel személyesen kezet fogott, így vele is, amikor pedig a magyar közösség járult hozzá, azt ezúttal is e szavakkal köszöntötte: „Isten éltesse!” A tapasztalatokat úgy összegezte: Krisztus Európa jövője.

A hagyományoknak megfelelően az esztergomi bazilikában mutatott be szentmisét Mindenszentek ünnepén, november elsején Erdő Péter bíboros, aki másnap, halottak napján elhunyt elődjeiért misézett, majd mécseszt helyezett el a főpásztorok altemplomi sírjainál. Erdő Péter az ünnepek alkalmával az előttünk álló időszakot is érintő, buzdító levéllel fordult a főegyházmegyéhez:

„Mindenszentek ünnepén megújítjuk hitünket a szentek közösségében. Isten népének minden tagja: a megdicsőült szentek, mi, akik a földön járunk és a tisztulás állapotában lévő elhunytak, akiket méltán mondunk szenvedő lelkeknek is, egyetlen családot alkotunk. Az Egyházban liturgikusan is tisztelt szentek és boldogok életét napról napra követhetjük, elolvassa rövid életrajzukat és elmélkedve arról, hogy a krisztusi tökéletességnek melyik vonása ragyog fel bennük. De ilyenkor, Mindenszentek ünnepe táján gondolunk azokra az üdvözültekre is, akiketoltárra nem emeltek, és akiknek nevét egyedül Isten ismeri.

Sokszor mégis él bennünk a szilárd meggyőződés és a remény, hogy szüleink, jötevőink és szeretteink esetleg már az örök boldogságban vannak, és szerető figyelemmel kísérik életünket. Fontos, hogy közösségben legyünk a szentekkel, mert az ember élete nem bezárt, magányos küzdelem vagy sodródás, hanem igazi közösségi feladat, közösségi küzdelem és közösségi ünnep. Akinek kedves szentjei vannak, és különleges közbenjárásukat kéri, világosan megkülönböztetve a mindenható Isten segítségét a szentek közbenjárásától, az soha nem érzi magát egyedül és elhagyatottan. Akinek pedig a szeretete kiterjed a szenvedő lelkekre is,

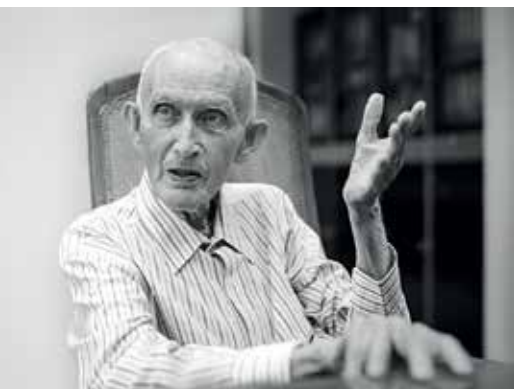

aki tud az elhunytakért imádkozni, aki szentmisét mond vagy mondat értük, az átéli azt is, hogy a közösségben nemcsak kapni, de adni is tudunk.

A mi gyarló imánk is, Krisztus végtelen értékű áldozatának erejéből, segítséget jelenthet élők és holtak számára. De ha közösségben vagyunk a szentekkel és a szenvedő lelkekkel, ugyanígy át kell élnünk közösségünket egymással is itt, a földön. Ha csak tehetjük, látogassuk meg idős, beteg, magányos rokonainkat, ismerőseinket! Hívjuk fel őket telefonon! Érezzék, hogy figyelmes, segítség-re kész szeretetünk mindig velük van! Kiváltképpen most, advent és karácsony felé közeledve gondoljunk arra, hogy a második isteni személy emberré lett. Így vállalt közösséget velünk. Ezért nekünk is ápolni kell a szeretet eleven közösségét egymással. Különös hangsúllyal érvényes ez a papi közösségre. Az egyházmegye papsága, a presbitérium történeti eredeténél fogva is testületet, közösséget alkot. Jézus pedig még a missziós parancsot is többes szám második személyben adta. Nem elkülönülten, egyénileg küldi tanítványait, hanem közösségként bízta rájuk az örömhír hirdetését. Számunkra ez azt

is jelenti, hogy eleven valóságként éljük meg a papi közösséget.

Gondosan vegyünk részt az egész egyházmegye papságának találkozóin, a továbbképzéseken és a rekollekciós alkalmon! Nem pusztán azért, mert találkozhatunk kedves ismerősökkel, kollégákkal, hanem azért is, mert ők találkozhatnak velünk. A közösség ápolása tehát nemcsak a magunk megerősítése, de szeretetszolgálat a többiek felé is. Főként pedig közösségben, papi közösségként találkozhatunk Krisztussal, így egész lelkipásztori küldetésünket közösségi feladatként élhetjük meg, nem csupán egyéni igyekezet módjára. De az egész egyházmegyét átfogó találkozókon kívül nagyon fontosak az espereskerületek összejövetelei is. Ne csupán formalitást lássunk bennük, hanem ugyanennek a közösségi munkának és feladatnak a teljesebb megélését! Az ideális az volna, ha minden kerület papsága minden hónapban találkozna, hogy erősítsék egymást, közösen imádkozzanak és megbeszéljék a misszió és a szolgálat közös feladatait. Ennek a lelki és látható közösségnek a megéléséhez kérem mindannyiunk számára Mindenszentek közbenjárását!”

November 10-én, életének 93., áldozópapságának 67. évében az örökkévalóságba költözött Futó Károly protonotárius, kanonok, érseki tanácsos, nyugalmazott lelkész. A Sarutlan Kármelita Nővérek

ÖRÖK NYUGALOMRA HELYEZTÉK FUTÓ KÁROLY ATYÁT

Mindenszentekről nevezett magyarszéki kolostorában helyezték végső nyugalomra. Roska Péter atya a Magyar Kuríron közölte emlékező gondolatait. Felidézte: Futó Károly beszéde „igen-igen és nem-nem” volt pletykák, bántások, panaszkodás és dicsekvés nélkül.

Egyszer rákérdeztek messziről jött fiatalok, mit is vitt végbe papi életében. Azt válaszolta: semmit, csak gyóntattam, miséztem, hitoktattam. Ebből a „sem-miből” nőtt ki körülötte számtalan papi, szerzetesi, keresztényi hivatás. Futó

Károly egymaga volt egy lelkeségi mozgalom, „mi tartozunk Hozzá, ehhez a menyeyei derűhöz”.

Lelki atya volt, jelenlétével formált. Hűséges volt az Egyház tanításához, és bár küzdött a rossz ellen, szeretett minden bűnöst. Károly atyának „semmije sem volt, mégis mindenkinek ingyen adott mindent, tanácsai alapján épült fel a magyarszéki kármelita kolostor, amelynek lelki vezetője volt”. Mégis ráíratva az épületre: Isten vitte végbe ezt a művet.

Kuzmányi István

SZÜKSÉGÜNK VAN SZENT ERZSÉBETRE

Árpád-házi Szent Erzsébet liturgikus ünnepe ebben az évben - mivel vasárnapra esik - elmarad. Ennek ellenére fontos, hogy idén is meghalljuk, szívünkbe fogadjuk és tetekre váltsuk ma is időszerű üzenetét. Szent Erzsébetről elmondhatjuk, hogy a szegényekben valóban Krisztust látta és tisztelte. Mindig szeme előtt lebegett Jézus figyelemzetése: „amit a legkisebbek valamelyikével nem tettetek, velem nem tettétek”. (Mt 25.45) Komolyan vette az evangélium minden sorát, azokat is, amelyeket mi szeretünk távol tartani magunktól.

Nem lehet véletlen, hogy a róla szóló szentmisében Szent Lukács könyvéből olvassuk fel az ellenség szeretetéről szóló szakaszt. Bizonyára szerette Lukács evangéliumát, hiszen annak útmutatását követte. Lukács szívesen örökítette át Jézus életéből és tanításából azokat az elemeket, amelyek egyértelművé teszik, hogy Ő a szegények, a bajbajutottak, a gyengék oldalán áll. Erzsébet „Lukács Jézusát” követi, és erre hív minket is.

Lukács evangélista az ellenség szeretetéről radikális módon beszél. „Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót gyűlölőitekkel - akik átkoznak benneteket, azokra mondjatok áldást - imádkozzatok rágalmozóitokért - ha arcul üt valaki, tartsd neki oda a másik arcodat is - annak, aki elveszi köntösödöt, add oda a ruhádát is.” (Vö. Lk 6.27-29) Nagy a kísértés, hogy a saját életünkre vonatkoztatva ezeket a mondatokat figyelmen kívül hagyjuk, vagy olyan véleménnyel azonosuljunk, amely szerint ezeket nem kell szó szerint értelmezni.

Szent Erzsébet nagysága - többek között - abban áll, hogy volt bátorsága és elszántsága az evangéliumhoz igazítani életét, akkor is, ha annak súlyos következményei voltak. Nem félt attól, hogy az evangélium kizökkenti őt megszokott életviteléből.

Amikor a nagylelkű adakozót csodáljuk benne, ne csak az a kép jelenjen meg lelki szemünk előtt - melyet a mi oltárképünk is sugall (Leányvár) -, amelyben lehajol a szegényekhez és alamizsnát ad, de közben megőrzi királynői méltóságát. Erzsébet nem úgy szerette a szegényeket és a leprásokat, mint egy magas rangú

vezető, aki ellátogat a kórházba vagy a hajléktalanok közé, kísérvél körülbástyázva magát, fotósok hadától kísérvé. Nem jótékonysági akciókat szervezett évente egyszer, nem felhívásokat és petíciókat fogalmazott meg a rászorulóknak védelmében, hanem életre váltotta az evangéliumot. Ő valóban szerette a koldusokat, együttértett a leprásokkal, ismerte a szegények helyzetét, eggyé vált velük. Úgy, ahogyan Krisztusról írja Szent Pál: „kiürítette magát, szolgai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez”. (Fil 2.7)

A szenteket szemlélve gyakran megfedkezünk az ő természetes emberi vonásairól. Érdemes észrevenni, hogy Erzsébet mennyire természetes módon élte meg érzéseit. Szeretett táncolni és lovagolni, mély és őszinte szeretettel vonzódott férjéhez.

Felmerül a kérdés: Hogyan lehetséges, hogy egy ennyire hozzánk hasonló ember, aki még 30 évet sem élt, évszázadokon keresztül követendő példakép marad?

Az élet minden elemében felfedezte Isten jelenlétét. Kicsi gyermekkorában éppúgy, mint férjes asszonyként a leg-

váratlanabb pillanatokban megszakította tevékenységét, és időt szentelt Istennek. Számára Isten nem egy felhők fölött trónoló, tőlünk távol álló személy, hanem a Jézus Krisztusban közénk jött Testvér, akit minden emberben felismerhetünk. Felfedezte Isten a másokban, főleg a szegényben és a betegben.

Isten nekünk is megmutatja magát a szűkölködőkben. Minél messzebb megyünk a felebaráti szeretetben, annál közelebb kerülünk Istenhez. És fordítva is igaz: minél jobban szeretjük Isten, annál odaadobbak leszünk felebarátaink iránt.

Néhány évvel ezelőtt az *Új ember* hetilapban Koncz Veronika tollából jelent meg egy rövid méltatás, amelyben Szent Erzsébet szabadságát emelte ki. Nem a kötelezettségektől mentes, vagy a mindenkitől és mindentől való függetlenség szabadságát élte meg. Erzsébet „szabad mások ítéletétől, férje családjának elvárásaitól, szabad a merev főúri etikettől”. Így válik szabaddá Isten és a rászorulóknak számára. Szabadon tud igent mondani a jóra.

Szent Erzsébet evangéliumi életét látva könnyen jutunk arra a következtetésre, hogy mi erre képtelenek vagyunk. A magunk erejéből képtelenek vagyunk, de Isten erejéből - aki bennünk él, és általunk akar jelen lenni a világban - és az Ő kegyelméből gyarlóságaink és gyengeségeink ellenére alkalmas eszközzé válhatunk.

Szükségünk van a kegyelemre, hogy hűségesen kitartsunk a Jézus által kijelölt úton. Ez nem a diadal és a siker útja, hanem az egyszerűség és az alázat keskeny útja, a szenvedés és a kereszt útja. Ugyanakkor a hit és a remény útja, amely el van zárva a hatalmasok és gőgösek előtt, de megnyílik azoknak, akik ismerik a mustármag és a kovász titkát.

Szükségünk van Szent Erzsébet közbenjárására is. Ő együtt imádkozik velünk, és arra bátorít, hogy merjük komolyan venni Jézus tanítását, még az ellenség szeretetéről szólót is. Példája segít abban, hogy szeretettel és szabadon mondjunk igent az evangélium minden szavára, hogy az ne vádlónk legyen, hanem örömünk forrása.

Feldhoffer Antal

Bátorság kell ahhoz, hogy meglásuk Jézust a rászoruló emberekben, és le tudjunk hozzájuk hajolni - fogalmazott Morva Emília, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közép-magyarországi régiójának vezetője. A szentendrei Szent Péter és Pál-templom közössége fogadta be egy hétvégére a Hajléktalan Jézus-szobrot, az együttérzés jelképének is nevezett műalkotás október 7-én a helyi máltai csoport szervezésében érkezett a Duna-parti városba. Blanckenstein György plébános arról beszélt, hogy a szobor látványa zavarba ejtő a templomban, hiszen a mindennapokban sokszor elme gyünk a hasonló helyzetben fekvő, szenvedő emberek mellett. „Ez az alkotás nem csupán a hajléktalanságról szól, hanem az együttérzésről, az elutasítottságról és az elszalasztott szeretetlehetőségekről is” - hangsúlyozta.

A szeretetszolgálat a téli krízis-időszakra megerősített szolgálattal és szükség esetén megnyitható ideiglenes menedékhelyekkel készül. Alapvető cél, hogy senki ne fagyjon meg közterületen. Fővárosi hajléktalanszállókai hetvennyolcvan százalékos kihasználtsággal működnek, a létszám október közepe óta fokozatosan emelkedik, ahogy az utcán

KRISZTUSI SZOLGÁLATBAN A HAJLÉKTALANOKÉRT

élő emberek közül egyre többen húzódnak fedett helyre. A közterületen élőknek hat nappali melegedőben és három éjjeli menedékhelyen várják a segélyszervezet munkatársai, a budapesti intézmények az ideiglenes szállásokkal együtt akár ötszáz embert is képesek befogadni éjszakánként. Ha minden szállás megtelik, országos központjának épületét is megnyitja a rászorulóknak a szeretetszolgálat.

A téli időszakban a hét minden napján lesz nyitva tartó nappali melegedő, ahová betérhetnek a hajléktalan emberek. A várhatóan megnövekvő betegforgalomra felkészült a budapesti Batthyány téren működő, huszonnégy órás egészségügyi centrum és a város több pontján az utcán élő betegeket ellátó mozgó orvosi rendelő is.

Kilenc utcai gondozószolgálatot is működtetnek, ezek elsősorban a budai utcákat, parkokat, kapualjakat járják, hogy az intézményi ellátást elutasító, a hidegben is kint maradó hajléktalan emberekről gondoskodjanak, ráadásul az életvitelszerűen az aluljárókban tartózkodók ellátására több szervezettel együttműködve kísérleti programot indítanak. Folytatódnak a korábbi években megszokott étel- és ruhaosztások is.

A szociális munkások számára november 10-én szakmai napot szerveztek a Bem rakparton lévő központi épületben, ahol azokra a lehetőségekre és módszerekre hívták fel a figyelmet, amelyek a következő hónapokban várható intenzív és folyamatos munka mindennapos ellátásához segítséget jelenthetnek. Morva Emília szerint fontos, hogy céljaik legyenek, ne

feladataik. Megtisztelő, nagy alázatot kívánó küldetés olyanokról gondoskodni, akik a leginkább elesett állapotukban kérnek tőlünk segítséget. A leglényegesebb lépés bizalmi kapcsolatot kiépíteni a mindenét elveszített emberrel, hogy újra elhiggye, van számára holnap, van jövő - fogalmazott. Talán éppen ezért a téli krízisidőszak beköszöntével nem annyira takaróból, még csak nem is fedélből van hiány, hanem olyan emberekből, akik odaállnak a bajba jutottak mellé. Ilyenkor százötven szociális munkással dolgoznak, kipróbált, régi csapattal, de sok önkéntesük is van, akár egészen fiatalok is, akik a derűt hozzák magukkal.

A Máltai Szeretetszolgálat két alapelve: a hit és a rászorulóknak segítsége. Munkájukban az előbbi ugyanolyan fontos. Ez azt is jelenti, hogy az itt dolgozók számára a szeretetszolgálat közösséget is ad: a szakmai napokon túl szerveznek kirándulásokat, lelki gyakorlatokat, közös szentmisét.

De mit tegyen a civil járókelő, ha azt látja, hogy valaki nagyon rossz állapotban van az utcán? Ránk fér mindannyiunkra, hogy az elesettekkel kapcsolatba lépünk - hangsúlyozta Morva Emília. Azt tanácsolta, a józan eszünket használjuk, először is mérlegeljünk, egészségügyi vagy szociális problémáról van-e szó, eszerint hívjunk mentőt vagy a diszpécser szolgálatot. A nagy hidegben pedig igyekezzünk szállóra juttatni a hajléktalan embert - javasolja a szakember.

Romhányi Tamás

RAGU ÉS SZERETETVENDÉGSÉG A TEMPLOMNÁL

A hideg idő beálltával ismét jelentkezett sokakat segítő akciójával a Pestszentimrei Katolikus Karitásznak lelkes és mára már „profik” csapata, amely ősztől tavaszig évek óta ételt oszt a rászorulóknak. Október utolsó szombatján a Szent Imre-plébániatemplom Nemes utca előtti szakaszán gyülekező emberek láthatóan nem a divatlapokból léptek ki, s nem is frissen borotválva érkeztek. Szegényes öltözékben várták, hogy beengedjék őket a templom kertjébe, a délben kezdődő ebédre. A csaknem harminc önkéntes szinte úgy köszöntötte a hajléktalanokat, mint régi ismerősöket.

A vezető, Kovács István és csapata ezúttal pulykaragut, friss kenyeret és süteményt „tett az asztalra”, még repeta is jutott mindenkinek. A lelkes önkéntesek az idén még kétszer, november 25-én és december 16-án is vendégül látják a rászorulókat. A karácsonyhoz közeli alkalomra ráadásul különleges meglepetéssel is készülnek. Az ilyen programokat adományokból szervezik, amelyhez egy névtelenséget kérő pár már többször adott húszezer forintot, de a kerületi német nemzetiségi óvoda is szép pénzadományt nyújtott.

Róth Ferenc

MINISTRÁNSVIADAL UTÁN KÖZÖS ÜNNEPLÉS

Nem mindennapi szentmisét ünnepelt november 12-én, vasárnap két XIII. kerületi plébánia közössége az újlipótvárosi Szent Margit-plébániatemplomban. Áprilisban az Esztergomban, a főegyház-megye védőszentje, Szent Adalbert vértanú püspök ünnepe alkalmából rendezett ministránstalálkozó versenyén két plébánia csapata osztozott az első helyen: a mostani vendéglátók, a Lehel téri Szent Margit-os ministránsok és a Babér utcaiak, vagyis az angyalföldi Szent Mihály-plébánia közössége. A győztes csapatnak járó kupát először fél éven át a Lehel tériek őrizték, újabb fél éven át a Babér utcaiak tekinthetnek rá hasonló büszkeséggel saját plébániájukon.

Az ünnepi szertartást Monostori László plébániai kormányzó celebrálta, aki házigazdaként köszöntötte a jelenlévőket. Homíliájában Kovács Zoltán angyalföldi plébános beszélgetett a gyerekekkel az evangéliumról. Különösen bensőséges volt a Miatyánk imádkozása, melyen a ministránsok és a gyerekek olyan hatalmas kört tudtak alkotni, hogy azzal jelképesen nemcsak az oltáron már az Eucharisztiaiban köztünk lévő Krisztust, hanem a jelen lévő híveket, családokat is mintegy átölelték.

Az idén már a huszadik esztergomi ministránstalálkozót tartották, az ötátlomásos akadályverseny elméleti és gyakorlati feladatai az alapításának 450.

évfordulóját ünneplő szemináriumhoz kapcsolódtak.
Bánlaci Zoltán

ÚJPESTI OVISOK ÜNNEPE

Tizenöt éve alapították az egyházmegyei fenntartású újpesti katolikus óvodát - október 26-án ennek ünneplésére gyűltek össze kicsinyek és nagyok. Snell György esztergom-budapesti segédpüspök pedig figyelt arra, hogy gyermekbarát, mégis gondolatébresztő prédikációt mondjon. A hivatalos és teljes nevén Szent János Apostol Katolikus Általános Iskola és Óvoda dísztermében volt a gyülekező, majd Käfer György igazgató köszöntő szavai után gitáros mise következett. Amint elhangzott az „Emeld fel a kezed, és áldjad Őt” kezdetű dal első sora, a gyerekek lelkesé váltak, ehhez ugyanis mutogatni kell. Kívülről tudják a szöveget, és hogy mikor kell trappolni, tapsolni. Az evangélium az alkalomnak megfelelően az a rész volt Szent Mátétól, amikor gyerekeket visznek Jézushoz, és ő azt mondja róluk: ilyeneké a mennyek országa.

Snell György az elmúlt tizenöt évre való utalással kezdte prédikációját. Aki akkor, háromévesen elkezdett óvodába járni, ma nagykorú, mondta - így kis jóindulattal most már az óvodát is tekinthetjük annak. Jézus olyat is mond, hogy ha mi, felnőttek nem leszünk olyanok, mint a gyerekek, nem mehetünk be a mennyek országába. Mit jelent ez? Azt, hogy feltétlenül megbízunk az Istenben, ahogyan a gyermekeink bennünk, és úgy helyes, ha rábízzuk a családunkat, gyermekeinket is.

A mise után a Buzánszky Jenő által 2015-ben alapított Ovisport Alapítvány elnöke, Molnár Andrea mondta el az új

műfüves pálya történetét: az országban 249 pályát létesítettek, ebből 68-at Budapesten, de a Szent János az első fővárosi katolikus ovi, amellyel együttműködtek. Ezután a püspök megáldotta az új pályát. Miközben az ovicsoportok már javában készülődtek az ünnepi műsorra, Sergóné Egedi Katalin óvodavezető arról szövelt, hogy a nevelőtestület „gyökereket és szárnyakat növeszt a gyerekeknek - a szülőkkel együttműködve”.

Aztán következett a néptáncból, éneklésből, két volt óvodás furulyás produkciójából álló műsor. Majd kialakult a vilány, de mielőtt megijedhetek volna a kicsik, már tolták is be a hatalmas tortát. Akkorát, hogy már a kezdet kezdetén világos volt: nem fognak bírni vele. Ráadásul ott voltak még az otthon készült sütek is. Szülők és csemetéik gomolygása, nagy vigasság - mintha nagy hirtelen egyszerre tizenöt év áldása szállt volna le az újpesti ovisokra.

Kiss Péter

ÖNKÉNTES AKCIÓ, KOMPROMISSZUM NÉLKÜL

Tizedik alkalommal rendezte meg a három történelmi keresztény egyház a 72 óra kompromisszum nélkül önkéntes akciót „Több vagy, ha adsz!” mottóval. Országszerte kilencvenhat településen, közel nyolcezer résztvevő több mint háromszáz szociális, környezetvédelmi és fejlesztő projektet vállalt a három nap folyamán.

A fiatalok - akik megtapasztalhatták a közösségben végzett önzetlen munka örömet - a több tízezer munkóra folyamán számtalan köztéren és közhasznú intézményben végeztek különféle munkákat; szemetet szedtek, növényeket ültettek, adományt gyűjtöttek, szociális otthonokba látogattak el előadást tartani vagy csak beszélgetni az ott lakókkal.

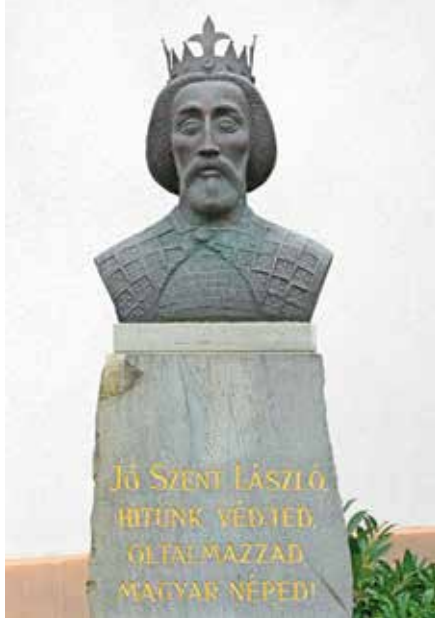
Az idei 72 órához a Margaret Island együttes és Horváth Boldi fővédnökként csatlakozott. A Margaret Island a budapesti Normafa óvoda kerítését festette többed-magával, Horváth Boldi a székesfehérvári HÉROSZ állatmenhelyen és a budapesti Ida utcai Görög Katolikus Kollégium és Közösségi Térnél segített.

Számos örömteli helyi kezdeményezésből állt tehát össze az országos akció. Például október 14-én reggel az Egyetemi Katolikus Gimnázium 9 lelkes diákja a Boráros téri hévre pattant és kiutazott a Csepel-szigetre, hogy részt vegyen az önkéntes akcióban: kifelé egy idősek otthona ellátását biztosító épület egyes szobáit.

ZÁRUL AZ EMLÉKÉV

December 10-én, a Szent István-bazilikában zárul a Szent László-émlékév az Esztergom-Budapesti Főegyházmegegyében. A lovakirály trónra lépésének 940., szentté avatásának 825. évfordulója alkalmából a magyar kormány hirdetett tematikus esztendő, amelyhez egyházmegegyeink is csatlakoztak. A kezdeményezés egyik kiemelt célja volt felhívni a figyelmet arra, hogy Szent László a keresztény egység jegyében kapcsolta össze a közép-európai nemzeteket. Az uralkodó ugyanis Lengyelországban született, a zágrábi püspökség alapítója, Nyitrán halt meg és Erdély védőszentje.

A kőbányai Szent László-plébánia zárandoklatot is szervezett Zágrábba,

amelynek püspökségét 1094-ben alapította szentté avatott királyunk, és kezdte építtetni a katedrális, amelyet 1217-ben szenteltek fel. A tatárjárás során a templom jelentősen megrongálódott, és az

évszázadok során számos átalakuláson esett át. A székesegyház mai formáját az 1880-1902 közötti felújítása során nyerte el, amikor felépült két égbe törő neogótikus harangtorna. A zárandokok Károlyváros és Trakostyán után ellátogattak Csáktornyára is.

Az év során számos programot szerveztek, a központi rendezvény júniusban, Szabolcs községben volt, ahol Erdő Péter bíboros a püspöki kar tagjaival közösen mutatott be szentmisét.

A nagy király gazdag életművet hagyott hátra: a Magyar Királyság az ő uralkodása alatt tudta megerősíteni pozícióját és szerepét a térségben.

MK

A FATIMAI SZŰZANYA ÉVSZÁZADOS BUZDÍTÁSA

A fatimai jelenések századik évfordulóján, az utolsó jelenés napján, október 13-án országos zárandoklatot hirdettek a soroksári Fatimai Szűzanya tiszteletére épült templomhoz. A Mária Rádió felhívására több mint háromszázan tették meg gyalogosan, imádkozva az utat a ferencvárosi Bakáts térről Soroksárig, de a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia buzdítására szerte az országból mintegy hatezren érkeztek a templom előtt tartott szertartásra.

A szentmisében Erdő Péter bíboros felajánlotta népünket a fatimai Szűzanyának, Mindszenty József 1946-ban elmondott imájának szavaival. Szentbeszédében kifejtette, a Szűzanya példaképünk a kitartásban, hiszen ott állt a kereszt alatt akkor is, amikor a tanítványok - János kivételével - már elmenekültek. „Hitét és szeretetét nem rendítette meg, hogy látszólag minden

Jézus kudarcát mutatta” - idézte fel, kitérve arra is, hazánkban ma hitünket, egyházunkat, de népünk életét is talán leginkább az elszürkülés, az érdeklődés elvesztése fenyegeti. Mintha a szellemi és az érzelmi gazdagságunkat nyelné el a körülöttünk kavargó, mindent betöltő hangzavar. Pedig az Isten szól hozzánk, üdvösségre hív - hangoztatta a bíboros, aláhúzva: meg kell teremtenünk magunkban a csendet, hogy gondolkodni, értékelni, imádkozni tudjunk.

A fatimai Szűz üzenetei az I. világháború vége felé, közvetlenül a szovjet kommunizmus színrelépése előtt hangzottak el. Az üzenetek egyik lényeges tartalma a felajánlások kérésén túl az engesztelésre és az imádságra való felhívás: Szűz Mária úgy mutatkozik be a jelenések során, mint a Rózsafüzér Királynője.

Szent II. János Pál pápa saját magát ismerte fel a vérbe boruló, megsebzett fehér

ruhás emberben, és a merénylet során a testébe fúródott golyót felajánlotta a fatimai Szűzanyának.

„Ha Mária Szeplőtelen Szívének felajánlott nép vagyunk, életünkben az Isten iránti szeretetnek kell tükröződnie. Ne zárjuk be a szívünket egyetlen bajba jutott embertársunk előtt sem. Mert nem értelmetlen, magányos tévelygés az emberiség sorsa. Van Édesanyánk, aki gondoskodó szeretettel közbenjár értünk Szent Fiánál” - hangsúlyozta a bíboros.

A szentmise helyszíne, a Fatimai Szűzanya tiszteletére épült templom egyébként egészen új, 2002-ben szentelték, de a kegyhely az egyik legrégebbi fatimai zárandokhely Magyarországon. Története a II. világháborúra nyúlik vissza: Novák József orosz fogságba kerül, ahol fogadalmat tett: ha hazajut, a Fatimai Szűzanya tiszteletét fogja szolgálni. Fogadalmát újtelepi lelkészként 1957-ben tudta teljesíteni, a megvalósításhoz pedig szobrokat kért Fatimából, amelyek érkezése reménytel töltötte el a katolikus közösségeket a levertt forradalom után. A kis városzéli kápolna zárandokhellyé vált. Novák József 1958-ban templomot kezdett építeni, amelyet azonban a hatalom megakadályozott. E gondolat negyvenkét éven keresztül élt, végül 2000-ben tudták megkezdeni a munkálatokat.

Snell György segédpüspök a jubileum, illetve a konferenciával egybekötött országos zárandoklat kapcsán úgy nyilatkozott, a cél az volt, hogy megmutassák: ugyanolyan reménységgel tekintünk égi Édesanyánkra, mint Szent István óta minden nemzedék.

Trauttwein Éva

PASZTORÁLIS KÉSZÜLET AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA

Folyamatosan zajlanak a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészületei, Erdő Péter bíboros szeptember 12-én megáldotta a világeseményt szervező titkárság székházát Budapesten, az egykori Oltáriszentség-plébánián. Ugyancsak a rendezvény volt a központi téma a november elején Esztergomban tartott papi rekollekció, ahol jelen volt és beszédet is mondott Piero Marini érsek, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Tanácsának elnöke.

Az érsek a kongresszusok hagyományáról és történetéről, valamint azokról a felismerésekről értekezett, amelyekhez a kongresszusok tematikái vagy épp jelmondatai vezettek. A 19. század közepe táján az európai országokban - főként Franciaországban - rendkívüli fejlődésnek indultak a Krisztus titokzatos Teste iránti tiszteletet előmozdító kezdeményezések. A lelkiség megújulása az ipari forradalmat követő társadalmi változások ellenhatásaként a szentségimádást és a Jézus Krisztussal, az Oltáriszentségben elrejtő-

ző Istennel való kiengesztelődést helyezte a középpontba. Marini érsek hangsúlyozta, ez mit sem veszített aktualitásából, erre a kiengesztelődésre, erre a kapcsolatra Istennel ma is szükségünk van.

A második napon, a reggeli közös bázilikai szentmisén Erdő Péter bíboros szolt az egybegyűltekhez. Arról beszélt, „fontos, hogy mostantól kezdve szinte hónapokra lebontva, konkrét pasztorális feladatokat tűzzünk magunk elé, mégpedig közös útmutatás alapján országos, egyházmegyei, sőt plébániai szinten is”. Már

erre a pasztorális előkészítésre is nagy az érdeklődés határainkon túl, magyar és nem magyar ajkú hívek körében egyaránt. Ők is szeretnék hónapról hónapra hasonló programokkal készülni a maguk közösségében. Tőlünk várják a programok pontos megjelölését, hogy valódi lelki egységben készülhessünk a nagy találkozásra az eucharisztikus Krisztussal 2020 szeptemberében - fogalmazott.

A kongresszus előkészülete egyúttal alkalom arra, hogy megújítsuk templomainkat, közösségi tereinket, elevelebé tegyük kapcsolatainkat iskoláinkkal és más intézményeinkkel, megújítsuk a liturgikus felszereléseket és a szent zenét. „Ha elismerjük Krisztust Urunknak és Mesterünknek, akkor kíséрни fogja életünket, mint barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Egyénileg is szükségünk van erre a gyógyulásra, de nagy szüksége van rá az egész keresztény világnak is. Mert nem szép formások kiüresedett hagyományait őrizgetjük, hanem őszinte hittel kapcsolódunk Istenhez” - mondta a bíboros.

Göbel Ágoston

TELT HÁZ A „SZENTSÉGIMÁDÁS ISKOLÁJÁBAN”

A szentségimádás csöndjében Jézus maga alakítja szívünket, formálja bensőnket. Sokan vannak azonban, akik számára szokatlan, idegen az a helyzet, hogy ott üljön a monstrancia előtt. Mit is kell ott csinálni? Imádkozni kell? De hogyan? A magam szavaival, vagy imádságokat kell mondani? És ha nem jut eszembe semmi? Vagy épp annyi minden kavarg a fejemben, hogy azokat otthon is át tudom gondolni, fölösleges elmenni a templomig?

Ez a vívódás sokak lelkében jelen van, és talán sosem volt még lehetőségük mindezt megfogalmazni, kimondani, és még kevésbé megkeresni a válaszokat, ráakadni a megoldásra. Ráadásul a nem istenhívó emberek is keresik a „felülről”, „nagyobb erőktől”, a kozmoszból, a természetből, a külső energiákból való töltődés lehetőségét. A szomjukat sokféle módon próbálják csillapítani, de néha elmennek a forrás mellett. Az adorációs iskola számukra is döbbenetes felfedezést kínál.

Aki pedig már régen fölfedezte a szentségimádás nagy lehetőségét, annak a városmajori Jézus Szíve-templomban

decemberig tartó sorozat újabb mélységeket tár föl az Istennel való együttlétben. Hiszen az adorációs iskola célja nem más, mint személyes, bensőséges kapcsolatba kerülni és maradni Jézus Krisztussal, aki feltétel nélkül, visszavonhatatlanul, szen-

vedélyes szerelemmel szeret külön-külön mindegyikünket, és alig várja, hogy viszontszeressük.

Egy ének után rövid előadásban szempontokat kapunk, amelyek segítenek abban, hogy az Oltáriszentség kitétele után teljes valónkat átengedjük annak, Aki valóságosan jelen van.

Az első városmajori adorációs iskola mintegy félezer érdeklődővel indult, azonban sokan mások - főleg vidékről - úgy érzik, lemaradnak erről a lehetőségről, ami pedig nagyon sokat jelentene számukra a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való felkészülés első évében. Épp ezért a szervezők nemcsak megismétlik a tizenkét alkalmas sorozatot a jövő év elejétől a fővárosban - terveik szerint ezúttal nem a budai, hanem a pesti oldalon, a Lehel téri Szent Margit-templomban -, hanem videóra is rögzítik az előadásokat. 2018 elejétől szívesen bocsátja mások rendelkezésére az adorációs iskola anyagát a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus titkársága.

Madocsai Bea

MENEKÜLT KERESZTÉNY FIATALOK MAGYAR EGYETEMEKEN

Hetvenkét olyan keresztény fiatal tanulhat Magyarországon, állami és egyházi támogatással, akik olyan országból érkezettek, ahol kockázatot jelent Krisztuskövetőnek lenni. Az új program a 2013-ban létrehozott Stipendium Hungaricum ösztöndíjhoz csatlakozik. Hazánkban összesen 6700 külföldi diák tanul, akiknek több mint a fele muszlim többségű országból származik.

Az üldözött keresztény fiataloknak szeptember végén Erdő Péter bíboros celebrált latin nyelvű szentmisét a Szent István-bazilikában, de köszöntötte őket Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere is. A jórészt Egyiptomból, Irakból, Szíriából, Libanonból, Nigériából érkező fiatalok a Budapesti Műszaki

és Gazdaságtudományi, a Liszt Ferenc Zeneművészeti és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, valamint a debreceni, miskolci és pécsi egyetemeken végzik mesterszakos tanulmányaikat, és többek között informatikusok, szénhidrogén-kutató földtudományi mérnökök, gazdasági vagy egészségügyi szakemberek lesznek.

A főpásztor szentbeszédében hangsúlyozta: a magyar keresztények szeretettel fogadják a tanulmányaikat hazánkban végző egyetemistákat, várják őket közösségeikben. Szólt arról is, azért is nagy öröm, hogy itt vannak, mert „szükségünk van arra, hogy kapcsolatba kerüljünk a világegyházzal. A kommunizmus alatti elszigeteltség ezt megakadályozta Magyarországon”. Fontos, hogy a mai nemzedék átélje: egy

keresztény családhoz tartozunk, egy a küldetésünk - mondta Erdő Péter.

A három főangyal ünnepe kapcsán kitért arra is, Szent Mihályban nem csupán a mennyei seregek fejedelmét tiszteli a keresztény hagyomány, hanem Izrael népének és a keresztényeknek az oltalmazóját is. Gábielről azt tartja a hagyomány, hogy ő hozta el a koronát a pápától István királynak - ezért áll Gábiel szobra a Hősök terén, a milleniumi emlékmű oszlopa tetején. Gábielben tiszteljük ugyanakkor Magyarország védőangyalát is. Rafael főangyal pedig az őrangyala azoknak, akik útra indulnak távoli vidékek felé - emelte ki Erdő Péter, és Rafael közbenjárását kérte, hogy segítse az itt tanuló fiatalok életét és tanulmányait.

Verestói Nárcisz

ÖSSZEFOGÁS AZ ELESETTEKÉRT

A Máltai Szeretetszolgálat és a Katolikus Karitászmunkatársai hetente többször felkeresik a tompai és rózskői határmenti tranzitónákat, hogy lelki támaszt nyújtsanak, valamint tanácsadással és adományok osztásával könnyítsék meg az ott élők sorsát.

Ugyanígy végez jászolgálati munkát a Karitászmunkatársai a főtí Károlyi István Gyermekközpontban, ahol kiskorú menekültek integrációját segítik elő, de járnak a Vámoszabadi befogadó-állomásra is, ahol pedig a már menekültstátuszt kapott személyeket helyezték el. Csak ebben az esztendőben több tízmillió forint értékű adománnyal támogatták az „úton lévőket”.

Természetesen kapcsolatot tartanak olyan családokkal is, akik megpróbálnak hazánkban új életet kezdeni, de tapasztalataik szerint a legtöbben egy hét után nyugatra távoznak a jobb élet reményében, különösen is azért, mert Ausztriában és Németországban már rokonok, ismerősök várják viszonylagos anyagi biztonságban őket.

A Jezsuita Menekültszolgálat és egyes budapesti plébániák eközben a már stá-

tusszal rendelkező menekültek integrálásában vesznek részt. Ennek egyik sikeres példája egy kongói család története, akik igen sok szenvedés után a Bakáts téri plébánia területén, a Patrona Hungariae

Iskolaközpontban kezdhették el taníttatni a saját és nevelt gyermekeiket. Az intézmény egyébként nap mint nap számos helyi szegény sorsú család esetében ugyanígy jár el.

Az egyébként katolikus kongói család mellett afgánokat is felkaroltak az iskolában, olyannyira, hogy szereztek nekik lakást, a beilleszkedés sikerét pedig jól mutatja, hogy az egyik gyermeket leigazolta a ferencvárosi focicsapat. A Karitászmunkatársai

az EMMI közreműködése révén jelentős anyagi és egyéb támogatást biztosítottak számukra: a gyermekek ingyenesen étkezhetnek, a szülők is összefogtak, minden héten komoly élelmiszercsomagot állítanak össze nekik, de volt olyan is, aki félmillió forint értékben berendezte a kongóiak lakását. Az önkormányzat is támogatja őket, a gyermekek a hétvégéik és a nyári szünetük nagy részét osztálytársaik családjában töltik, a szülők tanulnak velük, etetik őket, nyáron cserkész táborba, egyházközségi táborokba vitték őket. A kongói család szeptembertől egy újabb taggal bővült, az édesanya 19 éves öccse a Dunaújvárosi Egyetem informatika szakán kezdte meg tanulmányait.

Fontos megjegyezni: ezek a családok rendkívül együttműködők, Magyarországon kívánnak letelepedni, az iskolával kötött szerződésüket maradéktalanul betartják. Szintén lényeges körülmény, hogy a befogadási eljárás hivatalos útját valamennyien végigjárták, minden magyar hivatalos okmánnyal rendelkeznek, a magyar állam számukra a teljes befogadást biztosította.

Thullner Zsuzsanna

INTERNETEN IS HOZZÁFÉRHETŐ A KERESZTÉNY MÚZEUM GYŰJTEMÉNYE

Az 1875-ben alapított Keresztény Múzeum online katalógusát mutatták be október 14-én Esztergomban. Kontsek Ildikó igazgató köszöntője után Poszler Györgyi, a Magyar Nemzeti Galéria Régi Magyar Gyűjteményének főmuzeológusa tartott előadást, méltatva a múzeum honlapján közzétett dokumentumot. Elmondta: a gyűjtemény összes, mintegy száz tárgyát és tárgycsoportját magába foglaló adatbázis műfaja az úgynevezett „Summary Catalogue”. Az áttekintő műtárgylista elkészítését régi vágya a művészettörténész kutatóknak, a végrehajtás olyan „iskola”, ahol a muzeológus szerteágazó feladatokkal, új felfedezésekre módot adó kérdésselvetésekkel és megoldhatatlannak tűnő rejtélyt jelentő problémák tömegével találkozhat. Sarkadi Nagy Emese művészettörténész az új

katalógus összeállításával - amelyet az Országos Tudományos Kutatási Alap támogatott - az alapadatok összefoglaló jellegű áttekintésére vállalkozott. A műtárgyak teljességre törekvő elemzése távlati cél, melyhez az első lépéseket sikerült most megtenni. A korszerű, szabad hozzáférés biztosítása mellett a katalógusnak éppen azért is kézenfekvő formája az online verzió, mert ez lehetőséget nyújt majd az újabb kutatási eredmények folyamatos és azonnali megjelenítésére - hangzott el a bemutatón.

A projekt nem titkolt célja a Magyarországról, valamint a német és osztrák tartományok területéről a múzeumba jutott összes középkori tárgy katalógizálása, függetlenül azok színvonalától, állapotától vagy ismertségétől. A kutatás és a katalógus szerkesztésének szempont-

jait elemezve Poszler Györgyi kiemelte: a korábbi, válogatásokra szorítkozó nyomtatott összefoglalóktól, katalógusoktól eltérően a jól körülhatárolt földrajzi területről származó műalkotások itt összefüggő gyűjteményi egységként jelennek meg.

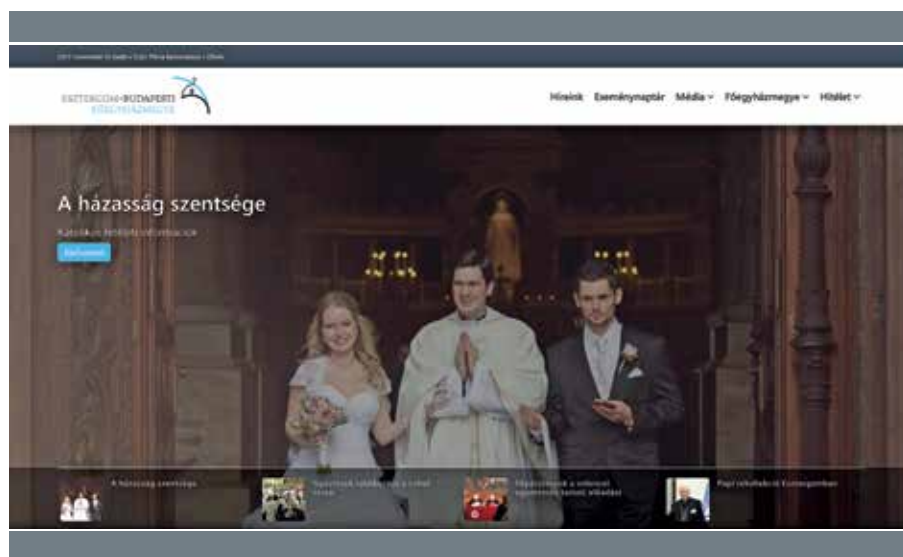
Az adattár közreadását megelőző kutatás számos, a tárgyak származására, korábbi őrzési helyére vonatkozó új információt is napvilágra hozott, de Sarkadi Nagy Emese szerint az eredmények megkövetelik a kutatás folytatását.

A Keresztény Múzeum munkatársai a következő időszakban tervezik a már elkészült anyag angol nyelvre fordítását, mivel a gyűjtemény nemzetközi érdeklődésre is számot tart. A felhalmozott tapasztalatok segítik továbbá a többi gyűjteményi egység hasonló jellegű, online formában való közreadását is.

EB

MEGÚJULT FŐEGYHÁZMEGYÉNK HONLAPJA

Teljesen megújult az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye internetes honlapja. A továbbra is az esztergom-ersekseg.hu címen elérhető oldal színesebb, modernebb, könnyebben használható, egyben a legújabb olvasói igényeket és szokásokat kielégítő portál lett. A mobiltelefonról és táblagépekről is ideális formátumban olvasható, gyakran frissülő, a főegyházmegyet érintő híreket és információkat közlő honlapon képgaléria, videotár és hasznos linkek is vannak, a naptár segítségével pedig a világhálón tájékozódó hívek előre értesülhetnek az eseményekről.

IRÁNYMUTATÓ KÖTET AZ EUTANÁZIÁRÓL

Bemutatták Vincenzo Paglia *Nővé-rünk, a halál* című kötetét. A Magyar Kurír - Új Ember Kiadványok sorozatában megjelent kötetet Tegzes Katalin segítő nővér, Papp Miklós moráleteológus és Szőke Péter, a Szent Egyed közösség magyarországi vezetője ismertette november 6-án Budapesten, a D18 kávézó és könyvesbolt közösségi termében.

A szerző szerint a keresztény ember nem szereti a halált, hanem szeretettel veszi körül azért, hogy elviselhetővé tegye. Szőke Péter egy személyes élménnyel kezdte a szerző bemutatását, ott volt ugyanis akkor, amikor 2000-ben püspökké szentelték. A lateráni bazilika zsúfolásig megtelt hajléktalan, bevándorló emberekkel, szegé-

nyekkel és idősekkel: ők alkották az ünnepelő közösséget. Pagliát XVI. Benedek pápa nevezte ki érsekké, és ő bírta rá a Család Pápai Tanácsának vezetését is. Jelenleg az Életvédő Pápai Akadémia elnöke.

Tegzes Katalin segítő nővér veszteséggel élő embereket kísér, rendszeresen vezet csoportokat és tart lelkinapokat gyászolók számára. Elmondta: „valóban az élet készíti fel a halálra. Napjainkban, ha egy gyermek hörccsöge elpusztul, a szülők gyorsan lecserélik egy másikra, nehogy észrevegye, és fájdalom érje gyermeküket. Eszerint viselkednek a felnőttek is, kerülnek a halál témáját, amíg csak lehet”.

Papp Miklós arról beszélt, hogy ez a Magyarországon elérhető legjobb

könyv, amely az eutanáziáról megjelent. Manapság a halál és a gyász is tabutéma. Azt, aki haldoklik, „megoldandó problémának” látjuk. Pedig a halál találkozás Istennel, misztérium, titok, ugyanakkor utazás is. Manapság az egészséget bálványozzuk, habár az nem önérték, az „valamire való”. Az individualizmus szerint az egyént azért kell megerősíteni, hogy meg tudja magát védeni a szélsőséges nézetektől. Ennek azonban önzés lett a következménye: „ez az én életem, azt csinálom vele, amit akarok”. De senki sem él magának, és senki sem hal meg magának. A könyv meggyőző és iránymutató példát nyújt arra, milyen lehet ennek fényében a haldoklás - véli Papp Miklós.

Baranyai Béla

*Tárjátok ki
szíveteket!*

*A Katolikus Karitás
adventi segélyprogramja*

**ÖN IS SEGÍTHET
EGY HÍVÁSSAL**

1356

online adományozással www.karitasz.hu

bankszámlaszám: **12011148-00124534-00100008**

vagy tárgyi adományokkal központjainkban